

Bratia a sestry,

sú slová, ktoré poznáme z Biblie, ale v bežnej komunikácii ich vôbec alebo skoro vôbec nepoužívame. K takým slovám určite patrí aj blahoslavenstvo. Hneď prvý žalm sa začína slovom blahoslavený. (1, 1) Nachádzame ho aj v poslednej knihe Biblie, v Zjavení Jána: *Blahoslavený, kto číta, aj tí, ktorí počúvajú slová tohto prorocstva...* (1, 3) „Blahoslavený“ by sme mohli nahradiť kratším výrazom „šťastný“ alebo dlhším „ten človek, ktorý sa má dobre“. Na druhej strane je možno lepšie používať slovo blahoslavenstvo, aby sa zabránilo zjednodušenej predstave, že Biblia je nejaký návod na šťastný život. Mohli by sme ešte hovoriť o skutočnej podstate šťastného života.

V Ježišových blahoslavenstvách je to vyjadrené v protikladoch. Keby sme si mali vybrať, či chceme byť bohatí alebo chudobní, zdraví alebo chorí, šťastní alebo nešťastní, určite by si každý vybral bohatý, zdravý a šťastný. Božie slovo nás vedie k tomu, čo je pre nás dobré, ale nie vždy sa nám to tak musí javiť. Hľadáme Božiu vôľu, ale nie vždy chceme podľa nej konať. Vieme, čo je správne podľa Božej vôle, ale naše srdce nás tiahne iným smerom. Prosba o prijatie Božej vôle je neoddeliteľnou súčasťou našich modlitebných zápasov. Veríme, že dobré je to, k čomu nás vedie Božie slovo a prosíme o to, aby sme to dokázali prijať.

Ježiš najprv hovorí, že blahoslavení sú tí, ktorí sú chudobní v duchu. Aj z vnútornej viery sa dá urobiť predmet pýchy. V 1. liste Timotejovi sa píše o tom, že človek môže byť nadutý kvôli svojmu náboženskému presvedčeniu. (6, 4) Ak sa z viery stáva dôvod na pýchu, odkláňame sa od toho, k čomu nás nabáda Božie slovo. Pred Božou tvárou sa nemáme čím pochváliť. Ak ničím, tak potom ani tým, že veríme v Ježiša Krista. Viera v Boha nás má viesť k pokore a nie k povýšenosti.

Ježiš to vyjadril aj v podobenstve o farizejovi a publikánovi. Obaja prišli do chrámu, aby sa modlili. Farizej rozprával Bohu o všetkých dobrých skutkoch, ktoré vykonal. Porovnával sa s inými a ďakoval Bohu, že nie je ako ostatní ľudia. Publikán ani nevstúpil dnu, ale prosil o Božiu milosť. Ježiš toto podobenstvo povedal proti tým, ktorí sa spoliehali, že sú spravodliví a iných za nič nemali. (Lk 18, 9) Sme zachránení iba z Božej milosti. Sme hriešni, ale Boh o nás stojí. Práve tí, ktorí vedia, že nič nemajú, dostávajú to najvzácnejšie, a to Božie kráľovstvo. Ďakujme Bohu, že sme schopní veriť v Ježiša Krista, ale nad nikoho sa nepovyšujeme!

Ježišove blahoslavenstvá sú zaznamenané aj v Evanjeliu podľa Lukáša. Je medzi nimi malý rozdiel. V Evanjeliu podľa Lukáša je napísané: *Blahoslavení chudobní, lebo vaše je kráľovstvo Božie.* (6, 20) Evanjelista Matúš dáva dôraz na vnútornú stránku človeka a evanjelista Lukáš na vonkajšiu. Je to vzájomné prepojené. Pred Bohom nemôžeme nič skryť. Boh pozná nielen naše skutky, ale aj naše srdcia. Vie o nás absolútne všetko. Boha nemôžeme oklamať vonkajšou pretvárkou.

Nedá sa povedať, že by hmotné bohatstvo samo o sebe bolo zlé. Keď si narýchlo v mysli prelistujeme Starý zákon, ale aj ten Nový, nájdeme viacero postáv, ktoré boli bohaté. Možno ako prvý sa nám vybaví Šalamún, ktorý bol nesmierne bohatý. Spomeňme ešte Abraháma, Jáкова a Jozefa. Jób bol bohatý už na začiatku a na konci mal

všetkého dvojnásobok. Z Nového zákona môžeme spomenúť obchodníčku Lýdiu. Všetci uvedení mali svoje chyby, ale dôverovali Bohu. Hmotné bohatstvo nezmarilo ich vieru.

Napriek tomu sa bohatstvo môže stať veľkým lákadlom, až modlou. V 1. liste Timotejovi je napísané: *Ale tí, čo chcú zbohatnúť, upadajú do pokušenia a do osídla, do mnohých nerozumných a škodlivých žiadostí, ktoré ponárajú ľudí do záhuby a zatratenia. Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí, po ktorých niektorí zatúžili, tak zblúdili od viery a spôsobili si mnoho bolesti.* (6, 9-10) Ježiš v podobenstve hovorí o človeku bláznovi, ktorý sa zameral len na rozmnožovanie svojho majetku. (Lk 12, 20-21) Colník Zacheus získaval majetok aj nekalým spôsobom. Pri stretnutí s Ježišom opisuje to, ako sa zmenil jeho postoj k peniazom.

Prví Ježišovi učeníci neboli bohatí po hmotnej stránke. V knihe Skutky apoštolov hovorí Peter: *Striebra, zlata nemám, ale čo mám to ti dávam:...* (3, 6) Nie je rozhodujúce, či máme veľa alebo málo. Nezáleží na tom, či sme chudobní, stredne bohatí alebo nadmieru bohatí. Rozhodujúce je to, ako nakladáme s tým, čo máme. Chudobní nech si nezúfa a bohatí nech sa nespolieha na to, čo má.

Pre chudobného sa bohatstvo môže stať modlou v tom zmysle, že bude túžiť len po tom, aby sa stal bohatým. Bohatý zase môže túžiť len po tom, aby mal stále viac a viac. Dôverujme Bohu a nechajme sa viesť Jeho slovom. Nech je pre nás najcennejšie to, že Boh sa k nám milostivo skláňa. Ježiš hovorí: *Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.* (6, 21) Pre kresťana je ziskom pobožnosť so spokojnosťou. (1 Tim 6, 6) V 2. liste do Korintu píše Pavol, že Boží služobníci sa predstavujú *ako chudobní, a predsa mnohých obohacujúci; ako nič nemajúci, a predsa všetko v moci majúci.* (6, 10)

V prvom evanjeliu je uvedené kráľovstvo nebeské a v treťom kráľovstvo Božie. Nie je medzi nimi zásadný rozdiel. Označujú to isté, a to Božiu vládu či zvrchovanosť. Nemáme tomu rozumieť priestorovo a len v budúcom význame. V Ježišovi Kristovi prišlo Božie kráľovstvo na svet. Boh dokázal svoju moc, keď Ježiša Krista vzkriesil z mŕtvych. (Ef 1, 20) Božie kráľovstvo je v tomto svete a raz to spozná každý. Kto je chudobný v duchu, tomu náleží kráľovstvo nebeské.

Bratia a sestry, Boh nás vedie rôznymi cestami. Sme rozdielni v mnohých ohľadoch, ale spája nás viera v Boha. Aj keby sme prišli o všetko, čo máme, Boh je s nami. Ľudské srdce túži po mnohých veciach, ale hlad srdca nikdy nenaplní to, čo je stvorené. Nech nás aj prvé Ježišovo blahoslavenstvo v živote usmerňuje. Či sme bohatí alebo chudobní, vo vnútri alebo navonok, dôverujme Bohu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Timotejovi v 6. kapitole:

„Tým, čo sú bohatí v terajšom veku, prikazuj, aby neboli namyslení a nedúfali v neisté bohatstvo, ale v Boha, ktorý nám bohato dáva všetko na požívanie, a aby konali dobré, boli bohatí na dobré skutky, štedrý, zdielni, a tak si zhromažďovali dobrý základ do budúcnosti a dosiahli skutočný život.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen.